

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΜΠΟΥΛΜΠΟΥΤΖΗ

**ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ**

κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου
τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΙΓΓΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2017

Τὸ βιβλίο αὐτὸ στοιχειοθετήθηκε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μουσικὰ Κείμενα», ποὺ δημιούργησε καὶ διανέμει δωρεὰν στὸ Διαδίκτυο ὁ κ. Δημήτριος Παπαδόπουλος ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα του: parline.gr.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀκούγοντας γιὰ πρώτη φορά τὸν Παρακλητικὸ Κανόνα ἀπὸ τὸν αἰμίμηστο Ἄρχοντα Πρωτοψάλτη τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντῖνο Πρίγγο, ἡ αἴσθησις ποὺ μοῦ δημιουργήθηκε ἦταν πρωτόγνωρη. Καίτοι κλινήρης, εὕρισκόμενος στὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμός» τῶν Ἀθηνῶν, καὶ μὲ μισή φωνὴ κατὰ τὴν ἐκτέλεση, ἡ ὁποία συχνὰ διακοπτόταν ἀπὸ βήχα, ἡ ζωντάνια ποὺ ἀπέπνεε ἦταν μοναδική! Ἐνὰ μέλος ποὺ ἐνδύει τέλεια τὸ ποιητικὸ κείμενο, χωρὶς νὰ ἀποπροσανατολίζει τὸν ἀκροατὴ μὲ ὑπερβολικὲς μουσικὲς γραμμές, ἐκπεφρασμένο μὲ ἓνα ὕφος προσιδιάζον περισσότερον στὴν ἀπαγγελία· ἐντεταγμένο στὰ αὐστηρὰ πλαίσια τῆς πατριαρχικῆς παραδόσεως, ὅπως τὴν κατέγραψαν ὁ Ἰωάννης Πρωτοψάλτης ὁ Βυζάντιος στὸ Ἀναστασιματάριο ποὺ ἐξέδωσε, ὁ Ἰάκωβος Ναυπλιώτης στοὺς δίσκους γραμμοφώνου τῆς Orfeon, στοὺς ὁποίους συμμετεῖχε συμφάλλον καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Πρίγγος, ὁ Θρασύβουλος Στανίτσας σὲ πολυάριθμες σωζόμενες ἠχογραφήσεις τοῦ μέσα ἀπὸ Ἀκολουθίες, καθὼς καὶ ἄλλοι πατριαρχικοὶ ψάλτες, σύμφωνα πάντα πρὸς τὸ μέλος ποὺ ψάλλεται ἀκόμη καὶ σήμερον στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναό. Δυστυχῶς, αὕτῃ ἡ παράδοσις ψαλμωδήσεως τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων, παρ' ὅλο ποὺ εἶναι ἡ παλαιότερη ἐκδεδομένη, καὶ μάλιστα στὶς πολυάριθμες ἀνατυπώσεις τοῦ Ἀναστασιματαρίου τοῦ Ἰωάννου, παραμένει ἐν πολλοῖς ἄγνωστη στοὺς περισσότερους συγχρόνους ἱεροψάλτες καὶ στὸ φιλόμουσο ἐκκλησίασμα. Εἶναι εὐτύχημα ὅτι τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχουν γίνῃαι πολλὲς προσπάθειες ἀπὸ θιασῶτες τῆς πατριαρχικῆς παραδόσεως γιὰ τὴν καταγραφή καὶ διάδοσις τοῦ μέλους αὐτοῦ. Μνημονεύω ἐδῶ τὶς καταγραφὰς τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως τοῦ Θρ. Στανίτσα στὰ πονήματα τῶν Λυκούργου Πετρίδη, Χριστοδούλου Βασιλειάδη, Παναγιώτη Φιλίππου καὶ Ἀθανασίου Παῖβανᾶ.

Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι δὲν ἀπομένει κάτι ἄλλο νὰ γραφεῖ, ὅτι ὑπάρχουν ἀρκετὰ πονήματα ποὺ ἀποπνέουν τὴν παράδοσις αὕτη, ὥστε νὰ κρίνεται περιττὴ μία ἀκόμη ἀποτύπωσίς της. Τί ἦταν, συνεπῶς, αὐτὸ ποὺ ὁδήγησε τὸν γράφοντα στὴν κατάρτιση τοῦ παρόντος πονήματος; Κυριότερος παράγοντας ἦταν ὁ φορέας ποὺ

μᾶς μεταλαμπαδεύει τὸ μέλος· ὁ Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντῖνος Πρίγγος, ἓνα μουσικὸ ἀνάστημα καθοριστικὸ στὴ μουσικὴ πορεία, τόσο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅσο καὶ τῆς Ἑλλάδος, καθὼς ἦταν αὐτὸς ποὺ γνωστοποίησε στὶς νεώτερες γενιές τὸν πλοῦτο τῆς πατριαρχικῆς παραδόσεως καὶ γαλούχησε ὅλους σχεδὸν τοὺς μετέπειτα μεγάλους διδασκάλους τῆς τέχνης. Γράφει ὁ ἴδιος στὸν πρόλογο τοῦ ἔργου του *Ἡ Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ - Μουσικὴ Κυψέλη*, Κωνσταντινούπολη 1952:

«Προβαίνων ἤδη εἰς τὴν ἀνὰ χεῖρας ἔκδοσιν, θέλω εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νὰ τονίσω ὅτι οὐδὲν καινὸν προσάγω εἰς τὴν ἡμετέραν μουσικὴν. Ὑπείκων εἰς τὰς ἐπανειλημμένας παρακλήσεις πολλῶν φίλων καὶ προσφιλῶν μαθητῶν, παραδίδω διὰ τῆς γραφῆς, ὅτι διὰ ζώσης παρέλαβον ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν μου ἀείμνηστον Ἰάκωβον Ναυπλιώτην, Πρωτοψάλτην τοῦ Πανσέπτου Πατριαρχικοῦ Ναοῦ.»

Παρὰ ταῦτα, ἡ ἐξέλιξη τῆς παραδόσεως εἶναι ἀναπόφευκτη σὲ ἄτομα τῆς δυναμικῆς τοῦ Κ. Πρίγγου, ὁ ὁποῖος, ὡς πνεῦμα ἀνήσυχο, ἀποκαθιστᾷ τονικὰ τὰ ψαλλόμενα κείμενα καὶ ἀπλοποιεῖ κάποιους μουσικοὺς πλατειασμούς, προσδίδοντας ζωντάνια καὶ πλαστικότητα σὲ κάθε μέλος ποὺ ψάλλει, ὅπως καὶ στοὺς Παρακλητικούς Κανόνες. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ παρέλαβε ὁ ἐπὶ εἰκοσαετία Λαμπαδάριός του, Θρ. Στανίτσας καὶ τὰ διέδωσε ψάλλων στὴν Ἑλλάδα, μὲ κάποια ἴσως μεγαλύτερη μελισματικότητα κατὰ τὴν ἐκτέλεση, λόγῳ τῶν δικῶν του μουσικῶν καταβολῶν καὶ τῆς μεγάλης εὐστροφίας τοῦ λάρυγγός του. Ἀποψη, ἐν τούτοις, τοῦ γράφοντος εἶναι ὅτι ἡ δωρικότητα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Πρίγγου συμβάλλει στὴν ἐκφραστικότερη ἀπαγγελία τοῦ λόγου καὶ διερμηνεύει μὲ τὸν ἰδανικότερο τρόπο τὴν προσευχητικὴ διάθεση τοῦ ἀκροατοῦ.

Ἐνα ἄλλο στοιχεῖο ποὺ συνηγορεῖ στὴν παραπάνω διαπίστωση εἶναι ὅτι ὁ ἄρχων, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς δυσμενοῦς καταστάσεως τῆς υἱείας του καὶ τῆς χρονίου κατακλίσεώς του, νιώθει καὶ ὁ ἴδιος τὴν ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθεια τῆς Θεοτόκου. Στὴν ἠχογράφηση τὸν ἀκοῦμε, ψάλλοντας τὴ φράση «δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν», νὰ ἀναφωνεῖ: *«Σήκωσέ με, βρε Παναῖτσα μου, ἀπὸ δῶ ξαπλωμένος ποὺ εἶμαι»!* Δὲν εἶναι, ἄλλωστε, ἡ πρώτη φορὰ ποὺ

μαρτυρεῖται ἡ ξεχωριστὴ αὐτὴ εὐλάβειά του πρὸς τὴν Παναγία. Ὁ ἰδιαίτερος μαθητὴς καὶ κουμπάρος του, αἰμνήστos Σταμάτιος Παπαμανωλάκης, σημειώνει στη βιογραφία τοῦ δασκάλου του:

«Ἀρκετές φορές μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω τὴν εὐλάβειαν καὶ πίστιν του πρὸς τὰ θεῖα. Ἄν καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐγὼ διατηρῶ τὶς ἐπιφυλάξεις μου, ὅμως σᾶς παραθέτω τὸ κάτωθι ἐντυπωσιακόν. Μεγάλῃ χαρᾷ, συνάμα καὶ ὑπερηφάνεια αἰσθάνθηκα ὅταν μοῦ πρότεινε νὰ ψάλλω ἀπέναντί του, κατὰ τὶς Ἀκολουθίες Χαιρετισμῶν εἰς πτωχὰς κοινότητας, δηλ. ναοὺς μὲ ὀλίγους ἐνορίτας, ὅπως Παναγίας Βαλίνου, Χαντζεριωτίσσης, Σαλματομβρουκίου καὶ ἄλλους. Ἀφιλοκερδῶς βεβαίως. Μόνος ἐκεῖνος στὸ δεξιὸ καὶ μόνος ἐγὼ στὸ ἀριστερὸν ἀναλόγιον. Ρῖγος περιέτρεξε ἀπὸ κορυφῆς μέχρις ὀνύχων τὸ σῶμα μου καὶ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς περιγράψω τὴν συγκίνησιν πού αἰσθάνθηκα, ὅταν, περὶ τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας, βλέπω τὸν Πρίγγο νὰ κάμπτει τὰ γόνατά του καὶ γονυκλινῆς νὰ ἀπαγγέλλει τὸ «Ἄσπιλε», πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς Θεομήτορος, ὅπερ καὶ ἐγὼ ἀκολουθῶς ἔπραξα πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ.»

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω, πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ κείμενο τῶν μελῶν ἦταν κτῆμα τῶν Ἀρχόντων, οἱ ὅποιοι τὸ ἤξεραν ἀπὸ στήθους. Ὁ Πρίγγος, κατὰ τὴν ἡχογράφηση, σὲ πολλὰ σημεῖα προτρέχει τοῦ κανοναρχοῦντος Δημητρίου Νεραντζῆ καὶ σπανίως σφάλλει. Ἐπίσης, διασώζεται σχετικὸ ἐπεισοδιακὸ περιστατικὸ μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα καὶ τοῦ τότε Ἀρχοντος Λαμπαδαρίου Θρασυβούλου Στανίτσα, κατὰ τὸ ὅποῖο ὁ Στανίτσας ἄνοιξε τὸ Ὁρολόγιο προκειμένου νὰ διορθώσει τὸν Κανόναρχό του στὸ συντακτικὸ τοῦ κειμένου ἐνὸς τροπαρίου - ὁ πρῶτος ἔψαλλε ἀπὸ μνήμης, ὁ δεύτερος κανοναρχοῦσε μέσα ἀπὸ τὸ βιβλίον - κάτι πού ἔφερε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπίπληξιν τοῦ Πατριάρχου, διότι ἀπαγορευόταν ἡ χρῆσις βιβλίου ἀπὸ τοὺς Ἀρχοντες, καὶ τὴν ἀντίδραση τοῦ Ἀρχοντος νὰ πετάξει τὰ βιβλία στὸ πάτωμα καὶ νὰ ψάλει τὸν ὑπόλοιπο Κανόνα ἀπὸ στήθους καὶ ἄνευ κανοναρχήματος.*

* Χρῆστος Τσιούνης, Θρασύβουλος Στανίτσας, Ἀρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ.Χ.Ε. 1910 - 1987, β' ἐκδοσις: Ἀθήνα 2003, σελ. 43-44.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ Πατριαρχικοὶ ψάλτες ἔψαλλαν στοὺς Παρακλητικούς Κανόνες. Ὁ Ἄρχων Β' Δομέστιχος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατὰ τὴν περίοδο τῆς πρωτοψαλτίας τοῦ Κ. Πρίγγου κ. Δημοσθένης Παϊκόπουλος θυμᾶται ὅτι ὁ Ἄρχων Πρωτοψάλτης καὶ ὁ Ἄρχων Λαμπαδάριος ἔψαλλαν στὸν πρῶτο καὶ στὸν τελευταῖο Παρακλητικὸ Κανόνα. Τὶς υπόλοιπες ἡμέρες τὶς κάλυπταν οἱ Δομέστιχοι.

Οἱ μειωμένες ἀπὸ τὴν ἀσθένεια φυσικὲς ἀντοχὲς τοῦ Πρίγγου τὸν ὀδηγοῦν στὸ νὰ παραλείπει κάποια μέλη στὴν ἠχογράφηση στὸν «Εὐαγγελισμό». Αὐτὰ συμπληρώθηκαν, ὅπου ἦταν αὐτὸ ἐφικτό, πρωτίστως ἀπὸ τὶς ἠχογραφήσεις τοῦ Θρ. Στανίτσα, ὁ ὁποῖος ἔφερε τὸν τρόπο ψαλμωδήσεως τοῦ Πρίγγου· ἔπειτα, ἀπὸ τὶς ἠχογραφήσεις τοῦ Ἰακώβου Ναυπλιώτου, τὸν ὁποῖο εἶχε ὁ Πρίγγος ὡς ἀναφορά· κάποια ἄλλα μέλη καταγράφηκαν καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ κ. Δ. Παϊκοπούλου. Τέλος, τὰ υπόλοιπα μέλη συμπληρώθηκαν ἀπὸ τὸν γράφοντα βάσει ἀντιστοίχων ὁμοειδῶν τροπαρίων.

Συγκεκριμένα:

- Τὸ Κάθισμα «Πρεσβεία θερμή» καταγράφηκε ἀπὸ τὴν ἐκτέλεση τῶν Ἱ. Ναυπλιώτου καὶ Κ. Πρίγγου στὸν δίσκο τῆς Orfeon, ὅπου τὸ μέλος καταλήγει στὸ Βου. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ συμπληρωματικὰ ὅτι, κατὰ τὸν κ. Δημοσθένη Παϊκόπουλο, ἐνίστε κατέληγαν τὸ μέλος αὐτὸ στὸ Δι, κάτι ποὺ δὲν ἐντάχθηκε στὸ παρὸν πόνημα λόγω τῆς σύμπτωσης τῶν καταγραφῶν τῶν παραπάνω πρωτοψαλτῶν.
- Τὸ Κοντάκιο «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» καταγράφηκε ἀπὸ σωζόμενη ἠχογράφηση μὲ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλικοῦ ζεύγους στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναὸ τὸ ἔτος 1952, κατὰ τὴν ὁποία ἔψαλε βυζαντινὸς χορὸς ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου Κ. Πρίγγου.
- Τὸ Προκείμενο καταγράφηκε ἀπὸ ἐκτέλεση τοῦ Θρ. Στανίτσα.
- Ἡ ἕτερη θέση στὸ «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα» καταγράφηκε ἀπὸ ἐκτέλεση τοῦ Θρ. Στανίτσα λόγω τῆς συγκλίσεως μὲ τὸ μέλος τοῦ Ἰωάννου.

- Οί ἕτερες θέσεις στὸ τροπάριο τῆς στ' ᾠδῆς τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνα «Ἐν κλίνη νῦν ἀσθενῶν», καθὼς καὶ στοὺς ὕμνους «Οὐδεὶς προστρέχων» καὶ «Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων», προστέθηκαν τῇ εὐγενεῖ προτροπῇ τοῦ κ. Δ. Παῖκοπούλου, μὲ τὴν ἐπισήμανση ὅτι πρόκειται γιὰ θέσεις ποὺ ψάλλονταν ἐκτὸς τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, στὶς ἐνορίες τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
- Ἡ φράση «καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου» ἀπὸ τὸ «Μὴ καταπιστεύσης με» συμπληρώθηκε ἀπὸ ἐκτέλεση τοῦ Θρ. Στανίτσα.
- Στὰ τριπλᾶ «Κύριε, ἐλέησον» ποὺ ἔπονται τοῦ «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου», τὸ γ' καὶ ἡ κατάληξη τοῦ δ' καταγράφηκαν ἀπὸ ζωντανὴ ἡχογράφηση τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναὸ κατὰ τὸ ἔτος 1963, καθὼς δὲ βρέθηκαν ἡχογραφημένα ἀπὸ τὸν Κ. Πρίγγο. Τὸ α' καὶ τὸ ἕτερο δ' καταγράφηκαν ὅπως τὰ ἔψαλε ὁ ἴδιος στὰ πλαίσια τῆς ἡχογραφήσεως τῆς Παρακλήσεως. Τὸ α' διασταυρῶνεται πλήρως καὶ ἀπὸ ἄλλες ἡχογραφήσεις του.
- Τὸ ἀργὸ μέλος τοῦ Μεγαλυναρίου «Ἄλαλα τὰ χεῖλη» καταγράφηκε λεπτομερῶς ἀπὸ ἐκτέλεση τοῦ Κ. Πρίγγου στὸ Λουτράκι τὸ ἔτος 1958.
- Τὰ Ἀπολυτίκια «Ἐλέησον ἡμᾶς» καὶ «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην» καταγράφηκαν ἀπὸ ἐκτέλεση τοῦ Θρ. Στανίτσα. Τὸ μετὰ αὐτῶν «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», καθὼς καὶ ἡ ἕτερη θέση στὸ «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην», συμπληρώθηκαν κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ κ. Δ. Παῖκοπούλου.
- Τὸ «Πάντων προστατεύεις» καταγράφηκε ὅπως τὸ ἔψαλε ὁ Πρίγγος στὴν ἡχογράφηση, μὲ προσθήκη ἀναλύσεων στὶς καταλήξεις «ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν» καὶ «πταισμάτων πολλῶν», τὶς ὁποῖες, ἐνῶ ἡ βεβαρημένη κατάστασις τῆς φωνῆς του δὲ μποροῦσε νὰ τὶς κάνει, ἐν τούτοις τὶς κατέγραψε σὲ ὅλα τὰ Ἀπόστιχα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ποὺ καὶ αὐτὰ ἀκολουθοῦν τὸν πρόλογο «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου» καὶ καταχωροῦνται στὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδᾳ ποὺ ἐξέδωσε.

Βάσει αὐτῶν τῶν Προσομοίων ἔγινε ἀπὸ τὸν πονήσαντα καὶ ἡ προσαρμογὴ τοῦ «Πάντων θλιβομένων ἢ χαρά».

- Ἀκόμη, τὰ ἀκόλουθα τροπάρια καταγράφηκαν ἀπὸ ἐκτελέσεις τοῦ Θρ. Στανίτσα, ὅπου αὐτὸ δηλώνεται, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα γράφηκαν ἀπὸ τὸν γράφοντα:

Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν

ᾠδὴ ζ': «Θελητὴν τοῦ ἐλέους», «Θησαυρὸν σωτηρίας».

ᾠδὴ η': «Των ἱαμάτων» (Θρ. Στανίτσα).

ᾠδὴ θ': «Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν», «Κακώσεως ἐν τόπῳ».

Μεγαλυνάρια: «Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν», «Δέσποινα καὶ Μήτηρ», «Ἄλαλα τὰ χεῖλη» σύντομον.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν: «Πάντων θλιβομένων», «Δέσποινα πρόσδεξαι».

Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν

ᾠδὴ η': «Ἐν ταῖς ζάλαις».

ᾠδὴ θ': «Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν», «Τὴν δέησίν μου δέξαι».

Στα Ἑξαποστειλάρια, τὸ πρῶτο σύντομο «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καταγράφηκε ἀπὸ ἐκτέλεση τοῦ ἰδίου τοῦ Πρίγγου. Τὰ ἐπόμενα προσαρμόστηκαν στὴν ἴδια ἀπλή γραφὴ ἀπὸ παρόμοια ἐκτέλεση τοῦ Θρ. Στανίτσα στὴν Κωνσταντινούπολη. Σχετικὰ μὲ τὸ ἀργότερο μέλος, δηλαδή μὲ τὶς ἐκτενέστερες καταλήξεις, ἂν καὶ δὲν ἔχουμε τέτοια ἠχογράφηση τοῦ Πρίγγου, ἐν τούτοις μᾶς παραδίδεται σὲ ὅλες τὶς ὑπόλοιπες διαθέσιμες καταγραφές τῶν Πατριαρχικῶν Πρωτοψαλτῶν: τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βυζαντίου, τοῦ Ἱ. Ναυπλιώτου καὶ τοῦ Θρ. Στανίτσα. Προκειμένου νὰ ἀπηχεῖ τὴν ἐκτελεστικὴ σφραγίδα τοῦ Πρίγγου, καταγράφηκε μὲ τὴν ὀρθογραφία καὶ τὶς ἀναλύσεις ποὺ χρησιμοποιεῖ ὁ ἴδιος στὸ μέλος τοῦ ὁμοήχου Ἑξαποστειλαρίου «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω», ποὺ ἐξέδωσε στὸ πόνημά του «Ἡ Πατριαρχικὴ Φόρμιγξ - Μεγάλῃ Ἑβδομάς». Ἡ κλασικὴ αὐτὴ γραφὴ τηρεῖται στὸ κύριο σῶμα τοῦ ἔργου, ἐν τούτοις τὰ μέλη αὐτὰ παρατίθενται καὶ ἀναλυτικῶς καταγεγραμμένα στὸ παράρτημα, καθὼς πάντοτε ψάλλονται ἀργά, ὅποτε οἱ ἀναλύσεις εἶναι ἐπιβεβλημένες καὶ καλὸ εἶναι νὰ ἐδράζονται στὰ παραδεδομένα ἀκούσματα. Τὸ σύντομο μέλος καταγράφηκε

ἀπὸ ἐκτέλεση τοῦ Θρασυβούλου Στανίτσα στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὸ ἄργὸ ἀπὸ τοὺς δίσκους τοῦ Ἰ. Ναυπλιώτου γιὰ τὰ πρῶτα δύο Ἐξαποστειλάρια, ἀπὸ ἐκτέλεση τοῦ Θρ. Στανίτσα στὴν Ἀθήνα γιὰ τὸ τρίτο, ἐνῶ τὸ τέταρτο ἀποτελεῖ προσαρμογὴ τοῦ πονήσαντος πάνω σὲ γραμμὲς τοῦ Θρ. Στανίτσα.

Στὸ παράρτημα υἱοθετήθηκε καὶ μία ἰδιομορφία στὴ γραφὴ. Συγκεκριμένα, ὅπως σημειώνει ὁ Θεοδόσιος Γεωργιάδης γιὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια τοῦ τρίτου ἤχου:

«Ἄπαντα γενικῶς τὰ Ἐξαποστειλάρια, «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων», «Τὸν Ληστήν αὐθμερόν», «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ ὅλα τὰ παρόμοια φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ὡς ἤχος Τρίτος εἶναι ἐπίσης λάθος, διότι ταῦτα ὁδεύουσι καθαρῶς εἰς τὸ κατὰ τριφωνίαν σύστημα τοῦ πλ. δ', μέ βάσιν τὸν Γα ὡς Νη.»*

Πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν μελῶν, χρησιμοποιήθηκε ἡ ἀρκτική μαρτυρία τοῦ γ' ἤχου κατὰ τριφωνίαν. Ἔτσι, καὶ ὁ προτεινόμενος ἀπὸ τὸ κείμενο ἤχος διατηρεῖται, καὶ τὸ μέλος προσδιορίζεται ἐπακριβῶς χωρὶς τὴν ἀνάγκη προσθήκης ὑφέσεων. Βέβαια, στὸ κύριο σῶμα τοῦ ἔργου διατηρήθηκε ἡ κλασικὴ παρασήμενση τοῦ μέλους, ἀφοῦ αὐτὴ προτιμᾷ καὶ ὁ Πρίγγος στὴ Μεγάλῃ Ἑβδομάδᾳ ποὺ ἐξέδωσε.

Μιὰ ἄλλη ἐνδιαφέρουσα μουσικὴ παρατήρηση ἀφορᾷ στὶς ζ' καὶ ἡ ὠδὲς τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνα, ὅπου ὁ ἤχος εἶναι πλ. δ' ἐκ τοῦ Νη. Ἐκεῖ οἱ στίχοι τῶν τροπαρίων καταλήγουν στὸ Δι. Αὐτὸ τηρεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰωάννη Πρωτοψάλτη, Κ. Πρίγγο καὶ Θρ. Στανίτσα, ἀλλὰ καὶ ὁ Στ. Παπαμανωλάκης τὸ τονίζει σὲ ραδιοφωνικὴ του συνέντευξη. Μόνῃ ἐξαίρεση ἀποτελεῖ τὸ «Καὶ νῦν», τὸ ὁποῖο καταλήγει στὸ Νη. Δὲν ἔχουμε, βέβαια, σχετικὴ ἠχογράφηση τοῦ Πρίγγου στο «Καὶ νῦν», ὅμως αὐτὸ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ Ἰωάννου καὶ τὶς ἠχογραφήσεις τοῦ Στανίτσα. Ἀξίζει, ἐν τούτοις, νὰ καταγραφεῖ ἡ ἀνάμνηση τοῦ κ. Δ. Παῖκοπούλου νὰ καταλήγουν ὅλοι οἱ στίχοι στὸ Νη, τὴν ὁποία ἔχει ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια στὸν Πατριαρχικὸ Ναό. Ἀκόμη, καὶ τὰ

* Θεοδόσιος Γεωργιάδης, *Ὁ Βυζαντινὸς Μουσικὸς Πλούτος, Νέα Μέθοδος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς*, Ἀθῆναι 1963, §313, σελ. 76.

τροπάρια τῆς ζ' ᾠδῆς ὁ Πρίγγος τὰ καταλήγει ὅλα στὸ Δι, γι' αὐτὸ καὶ ἀποτυπώθηκαν ἔτσι στὴν πρώτη καταγεγραμμένη τους ἐκδοχή. Ἐν τούτοις, τόσο στὴν καταγραφή τοῦ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου, ὅσο καὶ στὶς ἠχογραφήσεις τοῦ Θρ. Στανίτσα, τὰ περισσότερα καταλήγουν στὸ Νη, κάτι πού μὲ ὀδήγησε στὸ νὰ προσθέσω τὶς καταλήξεις αὐτὲς ὡς ἕτερες θέσεις.

Κατὰ τὴν καταγραφή τῶν μελῶν, ἀποτυπώθηκαν καὶ κάποιες ἰδιαιτερότητες τῆς πατριαρχικῆς προφορικῆς παραδόσεως, σημεῖα φαινομενικὰ παράτονα σὲ αὐτοὺς πού δὲν εἶναι ἐξοικειωμένοι μὲ αὐτήν. Γιὰ παράδειγμα, σὲ κάποιες περιπτώσεις, ἡ συλλαβὴ πού προηγεῖται τῆς τονιζόμενης δέχεται ἀνάβαση μιᾶς φωνῆς καὶ ἡ τονιζόμενη ἰσόποση κατάβαση. Τὸν παρατονισμό στὰ σημεῖα αὐτὰ αἶρει ἡ σωστὴ ἐκφορὰ τοῦ ρυθμοῦ, καθὼς ἡ τονιζόμενη βρίσκεται στὴ θέση τοῦ ρυθμικοῦ πόδα, συνεπῶς πρέπει νὰ προφερθεῖ ζωηρότερα ἀπὸ τις γειτονικὲς τῆς συλλαβῆς, πού εἶναι σὲ ἄρση. Στὴν περίπτωση αὐτή, ὁ Πρίγγος ἔγραφε στὰ βιβλία του τὴν ἀνάβαση μὲ ὀλίγον ἄνευ καλλωπισμοῦ, παρ' ὅλο πού ἀκολουθοῦσε κατάβαση, ἐντοῦτοις ἔκρινα σωστότερο νὰ βάλω καὶ ἓνα ἀντικένωμα στὰ σημεῖα αὐτὰ, καθὼς πρόκειται γιὰ χαρακτήρα πού μπαίνει ἀποκλειστικὰ σὲ ἄρση πρὶν ἀπὸ κατάβαση, ἐνῶ τὸ ὀλίγον δὲ γράφεται σκέτο πρὶν ἀπὸ ἀπόστροφο. Μὲ ἀντίστοιχο τρόπο αἴρεται κατὰ τὴν ἐκτέλεση καὶ ὁ ἀντίστροφος παρατονισμός, ὅταν δηλαδὴ ἡ ἐπόμενη συλλαβὴ ἀπὸ τὴν τονιζόμενη εἶναι ὀξύτερή της. Ἐνδιαφέροντα εἶναι, ἐπίσης, κάποια ἰδιαίτερα σημεῖα παρατονισμοῦ στὰ Μεγαλυνάρια, ὅπως στὸ «Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν» ἢ λέξη «χαρμονικῶς». Αὐτὸ τὸ μελωδικὸ ποίκιλμα ἀπαντᾶται στὸ Εἰρμολόγιο τοῦ Πέτρου Βυζαντίου πολὺ τακτικά, ὅπως στὸν Εἰρμό: «Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός», ὁπότε δὲν ἔκρινα σκόπιμο νὰ τὸ διορθώσω καὶ τήρησα τὴν ὀρθογραφία τοῦ ἐν λόγῳ Εἰρμολογίου.

Πρέπει, ἀκόμη, νὰ σημειωθεῖ ὅτι προτιμήθηκε ἡ ἀπλὴ γραφή σὲ ὅλο τὸ κυρίως σῶμα τοῦ ἔργου. Αὕτῃ τῇ φιλοσοφίᾳ εἶχε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Πρίγγος στὶς ἐκδόσεις του. Μας πληροφορεῖ σχετικὰ ὁ Σταμάτιος Παπαμανωλάκης στὸ μνημονευθὲν ἔργο του:

«Μιμούμενος τοὺς παλαιοὺς μελοποιούς, σπανίως ἔκαμνε χρῆσιν τριγόρων κατὰ τὴν γραφήν, λέγοντας ὅτι ἡ ἀπλὴ γραφή εἶναι καὶ ἡ

δυσκολοτέρα διὰ τὸν γράφοντα, εὐκολοτέρα δὲ διὰ τὸν ψάλλοντα, διότι τοῦ δίδεται ἡ εὐχέρεια πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ψαλτικῆς του τέχνης σύμφωνα μὲ τὸ φωνητικὸν του τάλαντον.»*

Μόνη ἐξαίρεση στήν παραπάνω ἀρχὴ ἀποτελεῖ τὸ ἀργὸ «Ἄλαλα τὰ χεῖλη», τὸ ὁποῖο πιστεύω πὼς ἄξιζε νὰ καταχωρηθεῖ ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἔψαλλε ὁ ἄρχων. Ἄλλωστε, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ψάλλεται ἀργὰ καὶ συνήθως μονωδιακά, τὸ μέλος αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν πρώτη ἀκουστικὴ ἐμπειρία τοῦ Πρίγγου ἀπὸ τὸν Ἰ. Ναυπλιώτη, ἡ ὁποία τοῦ ἔμεινε ἀνεξίτηλη. Διηγεῖται ὁ ἴδιος σὲ ἠχογραφημένη διήγησή του, πάλι στὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμός»:

«Βρέθηκα γιὰ πρώτη φορὰ καὶ ἤκουσα τὸν Ἰάκωβο στὸν Παρακλητικὸ Κανόνα. Καὶ ἔλεγε· «Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν», καὶ κατέβηκε ὁ Πατριάρχης Ἰωακεῖμ ὁ γ', καὶ προσκύνησε τὴν Παμμακάριστο, καὶ ἦλθε πάλι πίσω, καὶ ἔκανε τὸν Σταυρόν του καὶ ἀνέβηκε στὸν Θρόνο. Αὐτὸ τὸ πράγμα ποὺ ἤκουσα, τρελλάθηκα! Λέγω, κανεὶς δὲν εἶναι ψάλτης παρὰ μόνον αὐτός!»

Τὸ ποιητικὸ κείμενο τῶν ὕμνων βασίστηκε στὶς ἐκδόσεις τοῦ Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ ποὺ τυπώθηκαν στὴ Βενετία. Ἡ τυπικὴ διάταξη προσαρμόστηκε ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πατριαρχικῆς παραδόσεως. Παρακάτω διασαφηνίζονται κάποιες λεπτομέρειες:

- Σχετικὰ μὲ τὸ «Θεὸς Κύριος», ὑπῆρχε γενικῶς ἡ τάση στὰ χρόνια τοῦ Πρίγγου νὰ καταλιμπάνονται οἱ στίχοι, τόσο στὸν Ὅρθρο, ὅσο καὶ στὶς Παρακλήσεις. Ἐντάχθηκαν, ἐν τούτοις, στὸ παρὸν πόνημα, καθὼς εἶναι μέλος ψαλλόμενο κατὰ τὴν ὁσματικὴ τάξη τῶν Ἀντιφώνων, δηλαδὴ ἓνας ψαλμικὸς στίχος ψάλλεται ὡς ἐφύμνιο ἀντιφωνικὰ καὶ ἄλλοι στίχοι τοῦ ἰδίου Ψαλμοῦ λέγονται πρὶν ἀπὸ αὐτὸν σὲ κάθε ἐπανάληψή του. Ὡς πρῶτος στίχος μπῆκε ὁ στίχος «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ». Σημειώνει σχετικὰ ὁ π. Κωνσταντῖνος

* Σταμάτιος Παπαμανωλάκης: «Κωνσταντῖνος Πρίγγος, Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας 1892-1964». Τὸ ἄρθρο ἐμπεριέχεται στὸν τόμο *Οἱ ψάλτες τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου*, Ἔκδοσις τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις Μεγαλοσχολιτῶν, Ἀθήνα 1996, σελ. 64.

Παπαγιάννης στο «Ἐγκόλπιον Ἀναγνώστου καὶ Ψάλτου»^{*} ὅτι: «Ἐσφαλμένως ἀναγράφεται εἰς τὰ μέχρι τοῦδε Ὁρολόγια καὶ Ἐγκόλπια ἀντὶ τοῦ στίχου τούτου (Ψαλμ. ριζ' 1) ὁ στίχος «Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ» (Ψαλμ. ρδ' 1)». Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, παραθέτει δίπλα ἀπὸ τοὺς υπόλοιπους στίχος τὸ ἀκριβὲς χωρίο τους, ὅλα ἀπὸ τὸν Ψαλμὸ ριζ'. Ἐκτὸς αὐτοῦ, στὶς ἐκδόσεις τοῦ Ὁρολογίου τὸ 1677 καὶ τὸ 1772 ἀπὸ τῆς Μονῆ τῆς Κρυπτοφέρρης, ἡ ὁποία διατηροῦσε ἐν πολλοῖς τὸ τυπικὸ πρὸ τοῦ σχίσματος στὴ λατρεία της, συναντοῦμε τὸν σωστὸ στίχο.

- Μετὰ ἀπὸ τὸ «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν», ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ κατὰ τὸ «Τυπικὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας» τοῦ Γεωργίου Βιολάκη (βλ. τυπικὴ διατάξη τῆς Παρακλήσεως τῇ β' Αὐγούστου §1).
- Στὴ Μνημόνευση μετὰ ἀπὸ τῆς γ' ᾠδῆς, στὶς παλαιᾶς ἐκδόσεις Ὁρολογίων προβλέπονται «Κύριε, ἐλέησον» ιε', ἐν τούτοις δὲν συνηθίζεται ἡ τάξις αὕτη καὶ παραλείπεται ἀπὸ τὶς νεώτερες ἐκδόσεις Ὁρολογίων, ὅπως τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
- Οἱ Εἵρμοι τῶν Κανόνων καταλιμπάνονται ὅλοι. Τὸ τονίζει ὁ Πρίγγος στὸν ἠχογραφοῦντα Νεραντζῆ, ὅταν ὁ τελευταῖος τοῦ κανοναρχεῖ τὸ «Κυρίως Θεοτόκον».
- Οἱ Κανόνες ψάλλονται εἰς δ', κατὰ τὸ Τυπικὸν τοῦ Γεωργίου Βιολάκη (βλ. τυπικὴ διατάξη τῆς Παρακλήσεως τῇ β' Αὐγούστου §1). Αὐτὸ σημαίνει ὅτι, κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Παρακλητικοῦ Κανόνα, ἓνα ἀπὸ τὰ ε' τροπάρια τῆς θ' Ὠδῆς καταλιμπάνεται. Αὐτὸ τὸ ἐπιβεβαιώνει ἡ μαρτυρία τοῦ

^{*} Ἐγκόλπιον Ἀναγνώστου καὶ Ψάλτου, καταρτισθὲν ὑπὸ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Πρωτοπρεσβυτέρου, ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 2005, σελ. 92, σημ. 16.

κ. Δ. Παϊκοπούλου, αλλά και οί ήχογραφήσεις τοῦ Θρ. Στανίτσα ἐν Ἀθήναις.

- Οἱ Ἀναβαθμοὶ καταλιμπάνονται (βλ. παραπάνω διάταξη).
- Στὰ Ἀπολυτίκια, οἱ ἀναγραφόμενες στή σελίδα 41 περιπτώσεις προκύπτουν ἀπὸ τὸ Τυπικὸ τοῦ Γεωργίου Βιολάκη (βλ. τυπικὴ διὰταξη τῆς β' Αὐγούστου §1 καὶ §2, καθὼς καὶ ε' Αὐγούστου §1) καὶ ἐπαληθεύεται ἡ ἐφαρμογὴ τους ἀπὸ τὶς ήχογραφήσεις τοῦ Θρ. Στανίτσα. Ἐν ὀλίγοις, ἐὰν ὁ Ἅγιος ἔχει Δοξαστικό, τότε ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιο του καὶ τὸ ὁμόηχο Θεοτοκίο. Εἰ δ' ἄλλως, ψάλλονται τὰ «Ἐλέησον ἡμᾶς», ἐκτὸς Παρασκευῆς, ὅπου ψάλλονται τὰ Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεταμορφώσεως ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιο τῆς ἑορτῆς.
- Στὸν Μικρὸ Παρακλητικὸ Κανόνα, μετὰ ἀπὸ τὴν Ἀπόλυση καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ «Δί' εὐχῶν», ψάλλονταν πάντοτε τὰ Θεοτοκία «Πάντων προστατεύεις» κλπ, χωρὶς νὰ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὰ Ἐξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Ἡ τάξη αὕτη τηρεῖται μέχρι τὶς μέρες μας στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναό.
- Σχετικὰ μὲ τὸν Μεγάλον Παρακλητικὸ Κανόνα, ἡ τάξη ποὺ ἀναγράφεται στὰ Ὠρολόγια, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ψάλλονται τὰ «Διάσωσον» καὶ «Ἐπίβλεπον» μετὰ ἀπὸ κάθε ᾠδῇ, δὲν τηρεῖται στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ἀντὶ τῆς τάξεως αὐτῆς, λέγονται τὰ «Διάσωσον» καὶ «Ἐπίβλεπον» μετὰ ἀπὸ τὴ γ' ᾠδῇ καὶ τὰ «Διάσωσον» καὶ «Ἄχραντε» μετὰ ἀπὸ τὴ στ' ᾠδῇ, ὅπως γίνεται στὸν Μικρὸ Παρακλητικὸ Κανόνα. Αὐτὸ ἐπαληθεύεται καὶ ἀπὸ τὶς ήχογραφήσεις τοῦ Θρ. Στανίτσα, ἀπὸ τὴ μαρτυρία τοῦ κ. Δ. Παϊκοπούλου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τάξη ποὺ μέχρι σήμερα τηρεῖται στὸν Πάνσεπτο Πατριαρχικὸ Ναό.
- Ἄλλη μία ἰδιομορφία στὴν τάξη τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνα παρατηρεῖται καὶ στή θέση τῶν Ἐξαποστειλαρίων «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων». Συγκεκριμένα, κατὰ τὰ παλαιὰ

έντυπα Ὁρολόγια, τὰ Ἐξαποστειλάρια αὐτὰ λέγονται μετὰ τὸ Τρισάγιον, στή θέση τῶν Ἀπολυτικίων. Στὸ Τυπικὸ του, ὅμως, ὁ Γεώργιος Βιολάκης μᾶς ἐνημερώνει ὅτι ἡ τάξη αὐτὴ δὲν τηρεῖται στή Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ τὰ Ἐξαποστειλάρια λέγονται μετὰ ἀπὸ τῆ θ' ὥδῃ, ἀντὶ δηλαδὴ τῶν Μεγαλυναρίων (βλ. τυπικὴ διατάξη τῆς β' Αὐγούστου §2 καὶ ὑποσημείωση). Προβλέπεται, μάλιστα, ἡ προσκύνηση τῆς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου νὰ γίνεται ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα κατὰ τὸ γ' Ἐξαποστειλάριο. Ἡ τάξη, ἐν τούτοις, ποὺ τηροῦσαν στὸ Πατριαρχεῖο στὰ μέσα τοῦ 20οῦ αἰῶνα εἶναι αὐτὴ ποὺ ἔχει ἐνταχθεῖ στὶς ἐκδόσεις τοῦ Ὁρολογίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: νὰ λέγονται τὰ Μεγαλυνάρια καὶ τὰ Ἀπολυτικά στή θέση τους καὶ νὰ ψάλλονται τὰ «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» μετὰ ἀπὸ τὴν Ἀπόλυση καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ «Δι' εὐχῶν», ἀντὶ τῶν Θεοτοκίων «Πάντων προστατεύεις».

Κλείνοντας, ὀφείλω νὰ ἀπευθύνω θερμὲς καὶ ἐγκάρδιες εὐχαριστίες σὲ κάποιους ἀνθρώπους, χωρὶς τὴ συμβολὴ τῶν ὁποίων τὸ πόνημα αὐτὸ θὰ ἦταν ἀτελές. Αὐτοὶ εἶναι:

- Ὁ Ἄρχων Διδάσκαλος τοῦ Ἀποστόλου τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. **Δημήτριος Νεραντζῆς**, ὁ ὁποῖος πραγματοποίησε τὶς ἠχογραφήσεις τοῦ Κωνσταντίνου Πρίγγου στὸ Νοσοκομεῖο «Εὐαγγελισμός». Χωρὶς τὴ δικὴ του μέριμνα, δὲ θὰ μπορούσαμε νὰ ἀκούσουμε ποτὲ οἱ νεώτερες γενιὲς τὸν τρόπο ἐκτελέσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ μουσικοῦ ἀναστήματος στὰ μέλη αὐτά. Τὴ σημασία τὴν ἀντιλαμβανόμαστε ἰδίως σὲ περιπτώσεις ὅπου δὲν ἔχουμε κάποια ἄλλῃ ἠχητικὴ πηγὴ ποὺ νὰ ἀποτυπώνει ἐπακριβῶς τὴν παράδοση αὐτή. Τέτοια εἶναι, γιὰ παράδειγμα, ἡ περίπτωση τοῦ τροπαρίου «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί», τὸ ὁποῖο δὲν ὑπάρχει διαθέσιμο οὔτε στὶς ἠχογραφήσεις τοῦ Ἰακώβου Ναυπλιώτου, καίτοι ἔχει ἠχογραφηθεῖ (ὁ μόνος γνωστός δίσκος εἶναι, δυστυχῶς, σπασμένος), ἀλλὰ οὔτε καὶ στὶς ἠχογραφήσεις τοῦ Θρ. Στανίτσα, καθ' ὅτι εἶναι μέλος τοῦ β' χοροῦ, ἐνῶ οἱ νεώτεροι πατριαρχικοὶ ψάλτες τὸ ἀποτυπώνουν διαφορετικά.

- Ὁ Ἄρχων Μουσικοδιδάσκαλος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ διατελέσας κανόναρχος καὶ μετέπειτα Ἄρχων Β' Δομέστιχος Αὐτῆς κατὰ τὰ χρόνια τῆς πρωτοψαλτίας τοῦ Κ. Πρίγγου κ. **Δημοσθένης Παϊκόπουλος**, ὁ ὁποῖος μὲ πολλὴ προθυμία συνέδραμε στὴν προσπάθεια αὐτῇ, πληροφορώντας με γιὰ λεπτομέρειες πάνω σὲ τυπικὲς διατάξεις κατὰ τὰ χρόνια τῆς θητείας του καὶ στὸν τρόπο ψαλμωδίας ὀρισμένων μελῶν ποὺ δὲ μπορούσα νὰ ἐντοπίσω σὲ ἄλλες ἔγκριτες πηγές.
- Ὁ χαλκέντερος μελοποιὸς καὶ ἐκδότης κ. **Ἀστέριος Δεβρελῆς**, ὁ ὁποῖος ἔλεγξε τὴν πρώτη μορφή τῶν καταγραφῶν αὐτῶν καὶ μοῦ ἔκανε χρήσιμες ὑποδείξεις πάνω στὴν ὀρθογραφία τῶν μελῶν.
- Οἱ καθηγητὲς τῆς μουσικῆς μας καὶ μελετητὲς τῆς πατριαρχικῆς μουσικῆς παραδόσεως, κύριοι **Δημήτριος Σκρέκας** καὶ **Βασίλειος Μαυράγκανος**, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὶς ιδιότητες τοῦ φιλολόγου ὁ πρῶτος καὶ τοῦ πεπειραμένου μουσικοῦ δακτυλογράφου ὁ δεύτερος, συνεισέφεραν μὲ εὐστοχες ὑποδείξεις στὴ διόρθωση τοῦ πονήματος, ὥστε νὰ εἶναι ἀπαλλαγμένο κατὰ τὸ δυνατόν ἀπὸ ὀρθογραφικὲς καὶ ἄλλες ἀβλεψίες.

Εὐχομαι ἡ ἐργασία αὐτὴ νὰ συμβάλει ἔστω καὶ ἐλάχιστα στὴ διάσωση καὶ διάδοση τοῦ πατριαρχικοῦ τρόπου ψαλμωδίας, ἄλλοτε κοινῶς ἀποδεκτοῦ σημείου ἀναφορᾶς τῆς ἐν γένει ψαλτικῆς, ποὺ ὅμως βάλλεται στὶς μέρες μας ποικιλοτρόπως ἀπὸ ἀνθρώπους μὴ δυναμένους νὰ κατανοήσουν τὴν ἀξία τῆς παραδόσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ κζ' Ἰουλίου, βιζ',

Ἰωάννης Γ. Μπουλμπουτζῆς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΡΙΓΓΟΣ

(1892 - 1964)

**Ἄρχων Πρωτοψάλτης
τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποῖημα Θεοστηρίκτου Μοναχοῦ· οἱ δέ, Θεοφάνους.

Μέλος τῆς Πατριαρχικῆς παραδόσεως κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου της Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντίνου Πρίγγου. Κατεγράφη καὶ συνεπληρώθη βάσει ἡχογραφήσεων τῶν Ἀρχόντων Πρωτοψαλτῶν τῆς Μ.Χ.Ε. Ἰακώβου Ναυπλιώτου καὶ Θρασυβούλου Στανίτσα ὑπὸ Ἰωάννου Μπουλμπουτζῆ.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν παῖσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Ἦχος Δ΄.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὰ Τροπάρια:

Τ ἡ Θε ο το κω ω εκ τε νως νυν προσ δρα μω
 μεν α μαρ τω λοι και τα πει νοι και προσ
 πε ε σω μεν εν με τα νοι α κρα ζον
 τες εκ βα θους ψυ χης Δε σποι να βο η
 θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι σθει σα σπευ σον
 α πολ λυ με θα υ πο πλη θους πται
 σμα των μη α πο στρε ψης σους δου λους κε

νους σε γαρ και μο νην ελ πι δα κε κτη με

θά Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.
Και νῦν, τὸ ἐξῆς.

Ο υ σι ω πη σω ω μεν πο τε Θε ο

το κε τας δυ να στει ας σου λα λειν οι

α να ξι οι ει μη γαρ συ προ ι στα σο πρε

σβευ ου σα τις η μας ερ ρυ σα α το εκ

το σου των κιν δυ νων τις δε δι ε

φυ λα ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρους

ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου

σους γαρ δου λους σω ζεις α ει εκ παν

τοι ων δει νω ω ων

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου

ἀναγγελεῖ τὴν αἶνέσιν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν.

Ἀρχεται ο α' χορός.

Ἦχος λ π δὲ —

ᾠδὴ α'

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Γ δ

Π ολ λους συ νε χο με νος πει ρα σμοις Γ δ προς

σε κα τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των Γ δ

ω μη τερ του Λο γου και Παρ θε ε νε Χ λ

των δυ σχε ρων καιδει νων με δι α σω σον Γ δ

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ
 λης α θυ μι ας εμ πι πλωσαι μου την ψυ χην
 ει ρη νευσον Κο ρη τη γα λη η νη τη
 του Υι ου και Θε ου σου πα να μω με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι

Σ ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
 σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων
 σοι γαρ νυν προσ φευ γων α να τει ει νω και
 την ψυ χην και την δι α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ν ο σουν τα το σω ω μα και την ψυ
χην ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα
ρα σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη η
τορ ως α γα θη α γα θου τε λο χευ

τρι α **Ὡδή γ'**
Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Π ρο στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη
μι σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με
κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου των
α γα θων η αι τι α των πι στων το

στη ριγμα μο νηπα νυ μνη τε Ὑπεραγία...

κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα

χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι α

σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ

χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νηπα να χραν τε Δόξα Πατρί...

 υ ερ γε την τε κου ου σα τον των κα

λων αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον

πλου τον πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να

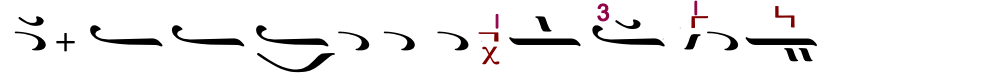
σαι ως δυ να τον εν ι σχυ ι τον Χρι

στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε Καί νυν...

Χ α λε παις αρ ρω στι ι αις και νο σε
 ροις πα θε σιν ³ ε ξε τα ζο με νω Παρ θε
 νε συ μοι βο η θη σον ³ των ι α μα των
 γαρ ³ α νελ λι πη σε γι νω σκω ³ θη
 σαυ ρον πα να μω με τον α δα πα νη τον

Δ ι α α σω σον ³ α πο κιν δυ νων
 τους δου λους σου Θε ο το κε ³ ο τι παν τες
 με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ³ ως αρ ρηκ
 τον τει χος και προ στα σι αν

Ε πι βλε ψον ³ εν ευ με νει α πα
 νυ μνη τε Θε ο το κε ³ ε πι την ε μην

 χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν και ι α

 σαι της ψυ χη ης μου το αλ γο ο ο ος

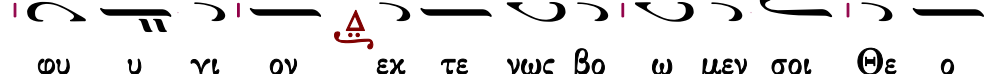
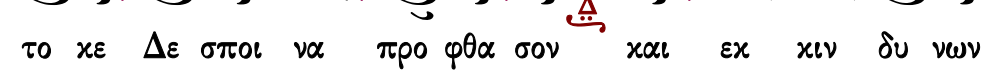
Εἵτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ Παράκλησις γίνεται.
 Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ ἐπόμενον Κάθισμα.

Ἀρχεται ὁ β' χορός.

Ἦχος Δι.

Ὑπὸ Ἰακώβου
 Ναυπλιώτου

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα χη

 τον ε λε ους πη γη του κο σμου κα τα

 φυ υ γι ον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο

 το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν δυ νων

 λυ τρω σαι η μας

Ὁ α' χορός:

η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

ᾠδή δ'

Ἦχος λ ϝ ϝ

Ὑπεραγία...

Των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ

βερ νη η την τε κου σα Κυ ρι ον και τον

κλυ υ δω να κα τευ να σον των ε μων πται

σμα των Θε ο νυμ φευ τε Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Ευ σπλαγ χνι ας την α βυσ σον ε πι κα

λου με ε νω της σης πα ρα σχου μοι η τον

ε ευ σπλαγ χνον κυ η σα σα και Σω τη ρα παν

των των υμ νουν των σε Δόξα Πατρί...

Απο λαυ ον τες πα να γνε των σων δω

ρη μα α των ευ χα ρι στη ρι ον ^χ α να
 με ³ ελ πω μεν ε φυ μνι ον ^Δ ⁹ οι γι νω σκον τες σε
 Θε ο μη το ρα Καὶ νῦν καὶ ἀεί... ^Γ ^Δ

Ο ι ελ πι δα και στη ρι γμα ^Γ ^Δ και της σω
 τη ρι ας τει χος α κρα δαν τον ^χ ^λ κε κτη
 με ³ ε νοι σε πα νυ μνη τε ^Δ ⁹ Ὁ β' χορός: δυ σχε
 ρει ας πα σης εκ λυ τρου με θα Ὡδή ε' ^Γ ^Δ
 Ὑπεραγία...

Ε μ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την καρ
 δι αν μου ³ ^Γ ^Δ την σην α κη ρα τον δι δου σα
 χα ραν ³ ^χ ^λ της ε φρο συ νης η γεν νη σα σα
 Ὑπεραγία Θεοτόκε... ^Γ ^Δ
 τον αι τι ον

Λ υ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο
 το ο κε α γνη η αι ω νι ι αν τε κου
 σα λυ τρω σιν και την ει ρη νην την παν τα
 νουν υ πε ρε χου σαν Δόξα Πατρί...

Λ υ σον την α χλυν των πται σμα των μου Θε
 ο νυμ φε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη
 τος η φως τε κου σα το θει ει ον και προ αι
 ω νι ον Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Ι ασαι Α γνη των πα θων μου την α σθε
 νει αν ε πι σκο πης σου α ξι ω σα
 σα 'Ο α' χορός: και την υ γει αν τη πρε

σβει α σου πα ρα σχου μοι Ὡδή στ' Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Θ α να α α του και της φθο ρας ος

ε σω σεν ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω θα να

τω την τη φθο ρα και θα να τω μου φυ

σιν κα τα σχε θει σαν Παρ θε νε δυ σω πη

σον τον Κυ ρι ον σου και Υι ον της εκ

θρων κα κουρ γι ας με ρυ σα σθαι Ὑπεραγία...

Π ρο στα α τιν σε της ζω ης ε πι

στα μαι και φρου ραν α σφα λε στα α την Παρ θε

νε των πει ρα σμων δι α λυ ου σαν ο

χλον και ε πη ρει ας δαι μο νων ε λαι νου

σαν ³ και δε ο μαι δι α παν τος εκ φθο

ρας των πα θων μου ρυ σθη ναι με Δόξα Πατρί... ³

ω ς τει ει χος ³ κα τα φυ γης κε κτη

με θα ^Δ και ψυ χων σε παν τε λη η σω τη ρι αν ³

και πλα τυ σμον εν ταις θλι ψε σι Κο ρη ³ και

τω φω τι σου α ει α γαλ λο με θα ³ ω

Δε σποι να και νυν η μας των πα θων και κιν δυ

νων δι α σω σον Καὶ νῦν καὶ ἀεί... ³

* ε ν κλι νη νυν ³ α σθε νων κα τα κει μαι ^Δ

και ουκ ε στιν ι α σις τη σαρ κι μου ³ αλλ η

Θε ον και Σω τη ρα του κο σμου ³ και τον

λυ τη ρα των νο σων κυ η σα σα σου δε

ο μαι της α γα θης εκ φθο ρας νο ση μα των α

να στη σον **Ἑτέρα θέσις, ἐνοριακή Κων/πόλεως,**
ὑπὸ Δ. Παϊκοπούλου:

Εν κλι ι ι νη νυ υ υ υν α σθε

νων κα τα χει μαι και ουκ ε στιν ...

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων

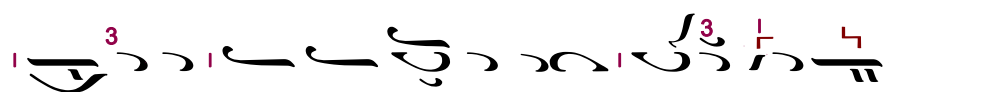
τους δου λους σου Θε ο το κε ο τι παν τες

με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρηκ

τον τει χος και προ στα σι αν

Δ χραν τε η δι α λο γου τον

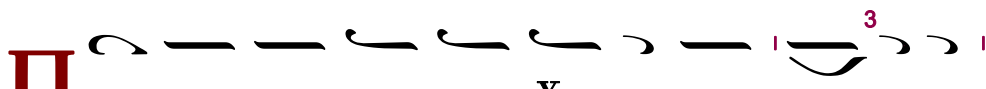
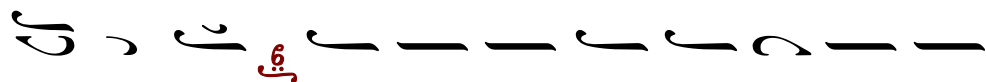
Λο γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των

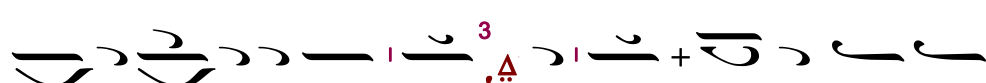
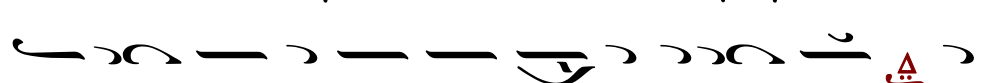

 η με ρων τε κου σα δυ σω πη σον ³γ ως

 ε χουσα μη τρι κην παρ ρη σι α α α αν

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὥς δεδήλωται. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον.

Ἀρχεται ὁ α' χορός.

Ἦχος Δι.

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα

 ται σχυν τε ⁶γ με σι τει α προς τον ποι η

 την α με τα θε τε ⁶γ μη πα ρι δης α μαρ τω

 λων δε η σεων φω νας ³Δ αλ λα προ φθα σον ως

 α γα θη εις την βο η θει αν η μων ³Δ των

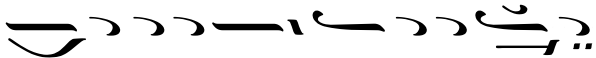
 πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶γ τα χυ νον εις πρε

σβει ει αν και σπε ευ σον εις ι κε σι ι αν

³
η προ στα τευ ου σα α ει Ὁ β' χορός:

Θε ο το κε των τι μων των σε Τὸ Προκείμενον:

Μ νη σθη σο μαι του ο νο μα τος σου εν

 πα ση γε νε α και γε νε α α Δίς

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τ ου ο νο μα τος σου εν πα ση γε νε

α και γε νε α μνη σθη η σο μαι αι αι ³ ³ ³

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. α', 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὥς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὥς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἄ β' χορός, χῦμα: «Δόξα Σοι, Κύριε, Δόξα σοι», καὶ εὐθύς ὁ α' χορός:

Ἦχος λ Δι.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Π α τερ Λο γε Πνευ μα Τρι ας η ε εν Μο
να δι ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε εγ
κλη μα των

Ἑτέρα
θέσις: η εν Μο να δι ε ξα λει ψον τα ...

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Τ αις της Θε ο το κου πρε σβει αις ε ε λε

 η μων ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων

 ε εγκλη μα των

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ

 κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α

 νο μη μα α μου

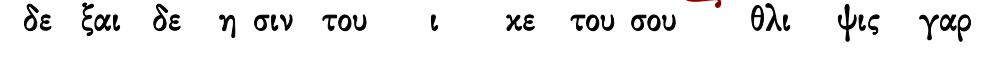
Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ

 στα σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα

 δε ξαι δε η σιν του ι κε του σου θλι ψις γαρ

 ε χει με φε ε ρειν ου δυ να μαι των

 δαι μο νων τα το ξευ μα τα σκε πην ου κε

 κτη μαι ου δε που προσ φυ γω ο α θλι ος

παν το θεν πο λε μου με νος και πα ρα μ
 θι αν ουκ ε χω πλην σου Δε σποι να του κο σμου
 ελ πεις και προ στα σι α των πι στων μη μου πα
 ρι δης την δε η σιν το συμ φε ρον ποι η σον

Ο υ δεις προσ τρε χων ε πι σοι κα
 τη σχυ με ε νος α πο σου εκ πο ρε ευ ε
 ται α γνη Παρ θε νε Θε ο το κε αλλ αι
 τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω ρη μα
 προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε ω ως

Ἑτέρα θέσις, ἐνοριακή Κων/πόλεως, ὑπὸ Δ. Παῖκοπούλου:

Ο υ δεις προσ τρε χων ε πι σοι κα τη

σχυ με νος α πο σου ου εκ πο ρευ ε ται Α γνη...

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων

α παλ λα γη των α σθε νουν των υ παρ χου σα

Θε ο το ο κε Παρ θε νε σω ζε πο λιν και λα

ον των πο λε μου με ε νων η ει ρη νη

των χει μα ζο με νων η γα λη νη η μο

νη προ στα σι α των πι στω ω νων

Ἑτέρα θέσις, ἐνοριακή Κων/πόλεως, ὑπὸ Δ. Παϊκοπούλου:

Με τα βο λη των θλι βο με ε ε νων

α παλ λα γη των α σθε νου ουν των υ παρ χου

σα Θε ο το ο κε ...

Ὁ Ἱερεύς

Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, **(ναοῦ)**, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, **(ἡμέρας)**, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων ἱκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορός

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Κυ ρ ι ε ε

λε η σον Κυ ρ ι ε ε λε η σον **Δίς.** **Τὸ τρίτον:**

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Κυ ρ ι ε ε λε

η σον Κυ ρ ι ε ε λε η σον **Τὸ τέταρτον ὁμοίως,** **μέ τήν κατάληξιν:**

Κυ ρ ι ε ε λε ε ε η η η σο ον **Τὸ τέταρτον** **καὶ οὕτως:**

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Κυ ρ ι ε ε

λε η σον Κυ ρ ι ε ε λε η η σο ον

Ὁ ἱερεύς

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' χορός: Ἀμήν. Καὶ ἄρχεται τὴν ζ' ᾠδὴν.

Ὦδὴ ζ'

Ἦχος λ π δὲ

Ὑπεραγία...

Τ ἡν ἡ μων σω τη ρι αν ὡς ἡ θε λη σας
 Σω τερ οι κο νο μη σα σθαι εν μη τρα της Παρ
 θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ἡν προ στα
 τιν α νε δει ξας ο των Πα τε ε ρων ἡ
 μων Θε ος ευ λο γη τος ει Ὑπεραγία...

Θ ε λη την του ε λε ους ον ε γεν νη
 σας Μη τερ α γνη δυ σω πη σον ρυ σθη ναι των
 πται σμα των ψυ χης τε μο λυ σμα των τους εν πι
 στει κραυ γα ζον τας ο των Πα τε ε ρων ἡ
 μων Θε ος ευ λο γη τος ει Δόξα Πατρί...

Θ ἡ σαυ ρον σω τη ρι ας ³ και πη
 γην α φθαρ ³ σι ας ³ την σε κυ η σα ³ σαν ³ και
 πυρ γον α σφα λει ας και θυ ραν με τα νοι ας τοις
 κραυ γα ζου σιν ε δει ξας ³ ο των Πα τε ε
 ρων η μων ³ Θε ος ευ λο γη τος ει Καὶ νῦν.

C ω μα των μα λα κι ας ³ και ψυ
 χων αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α των
 πο θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει α θε
 ρα πευ ειν α ξι ω σον ³ η τον Σω τη η
 ρα Χρι στον ³ Ὁ α' χορός: η μιν α πο τε
 κου σα

ᾠδὴ η'

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Τους βο η θει ει ει ας ³χ της πα ρα
 σου δε ο με νους ^Δ9 μη πα ρι ι δης Παρ θε ε
 νε υ μνουν τας ^γδ και υ πε ρυ ψουν τας σε Κο ρηεις αι
 ω νας

Ὑπεραγία Θεοτόκε... ^Γδ

Των ι α μα α α των ³χ το δα ψι
 λες ε πι χε εις ^Δ9 τοις πι στως υ μνου σι σε
 Παρ θε νε ^γδ και υ πε ρυ ψου ου σι τον α
 φρα στον σου το κον

Δόξα Πατρί... ^Γδ

Τας α σθε νι ι ι ας μου ³χ της ψυ
 χης ι α τρευ εις ^Δ9 και σαρ κο ος τας ο δυ υ νας

Παρ θε νε ^γ ι να σε δο ξα ζω την κε χα ρι τω με

νην

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

T ων πει ρα σ μ ω ων συ ³ τα ς προ βο

λα ³ ε δι ω χει ^Δ ς και πα θ ω ν τα ς ε φο ο

δους Παρ θε νε ^γ ο θεν σε υ μ νου μεν Ὁ β' χορός:

εις παν τας τους αι ω νας ᾠδὴ θ'*
Ὑπεραγία Θεοτόκε...

P ο η ην μου των δα κρυ ων ³ μη α πο

ποι η η σης ³ η τον παν τος εκ προ σω που

παν δα κρυ ον ³ α φη ρη κο τα Παρ θε

ε νε Χρι στον κυ η σα σα Ὑπεραγία Θεοτόκε...

* Ψαλλομένης τῆς ᾠδῆς εἰς δ', ὡς προβλέπει τὸ ΤΜΕ διὰ τὸν Κανόνα, παραλείπεται τὸ β' ἢ τὸ γ' τροπάριον, ὅτι ε' τροπάρια ἔχει ἡ ᾠδὴ ταύτη.

Χ α ρ α ας μου την καρ δι αν ³ πλη ρω σον
 Παρ θε ε νε ³ η της χα ρας δε ξα με νη το
 πλη ρω μα ³ της α μαρ τι ας την λυ υ πην
 ε ξα φα νι σα σα Υπεραγία Θεοτόκε... ³

Λ ι μη ην και προ στα σι α ⁴ των σοι
 προσ φευ γο ον των ³ γε νου Παρ θε νε και
 τει χος α κρα δαν τον ³ κα τα φυ γη τε
 και σκε ε πη και α γαλ λι α μα Δόξα Πατρί... ³

Φ ω τος σου ταις α κτι σι ³ λαμ πρυ νον
 Παρ θε ε νε ³ το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω κου σα ³ τους ευ σε βως Θε ο το ο κον

σε κα ταγ γελ λον τας

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Κ α κω σε ως εν το πω ³ τω της α

σθε νει ει ³ ας ³ τα πει νω ³ θεν τα Παρ θε νε

θε ρα πευ ³ σον ³ εξ αρ ρω ³ στι ας εις ρω ω

σιν με τα σκευ α ζου σα

Καὶ εὐθύς τό:

Δ ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ την α ει μα κα

ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα

του Θε ου η μων ^Δ την τι μι ω τε ε ραν

των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ ³ την α δι α
 φθο ρως ³ ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν ³ την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Την υ ψη λο τε ε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο ο νων η
 λι α κων ⁴ την λυ τρω σα με νην ^Δ η μας
 εκ της κα τα τα ρας ⁴ την Δε σποι ναν του
 κο ο σμου υ μνοις τι μη σω μεν

Α πο των πολ λων μου α μαρ τι
 ων **α** σθε νει το σω μα α σθε νει ει μου
 και η ψυ χη **α** προς σε κα τα φευ γω **α** την
 κε χα ρι τω με νην **α** ελ πις α πηλ πι
 σμε ε νων συ μοι βο η θη σον **α**

Δ ε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω
 του **α** δε ξαι πα ρα κλη σεις α να ξι ι ων
 σων ι κε των **α** ι να με σι τευ σης **α** προς τον
 εκ σου τε χθεν τα **α** ω Δε σποι να του
 κο ο σμου γε νου με σι τρι α **α**

Ψ α αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την
 ω δην ρ νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο
 το ο κω χαρ μο νι κως ρ με τα του Προ
 δρο μου ρ και παν των των Α γι ων ρ δυ σω
 πει Θε ο το ο κε του οι κτει ρη ησαι η
 μας ρ

α α λα λα τα χει ει λη των α
 σε βων ρ των μη προ σκυ νουν των την ει κο να
 σου την σε πτην ρ την ι στο ρη θει σαν ρ υ
 πο του Α πο στο στο λου ρ Λου κα ι ε ρω
 τα α του την ο δη γη τρι αν ρ

Τὸ αὐτὸν ἄργόν, εἰς τὸν ἄσπασμόν τῆς εἰκότος τῆς
Θεοτόκου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Α α α α α α α λα λα α α τα

χει ει ει ει ει ει λη ρη τω ων α α

σε βων ρη των μη προ ο ο ο σκυ νου ου ου

ου ουν τω ω ων ρη την ει χο ο ο ο

ο να σου ου τη ην σε πτην ρη τη η η η ην

ι στο ο ο ρη θει ει ει ει ει σαν ρη υ πο

ο ο ο ο ο ο του Α α α α πο στο ο

ο ο ο λου ρη Λου κα α ι ι ε ρω ω

τα α α α α α του ου την ο ο ο

δη γη η η η η τρι ι ι ι αν

ρη

Ἀκολουθῶς, τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τὸ παρόν:

Π α σαι τω Αγ γε λων αι στρα τι αι Προ
 δρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω δε κας
 οι Α γι οι παν τες με τα της Θε ο
 το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν εις το σω
 θη ναι η μα α α ας

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ τρίτου)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἱάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ α' χορός: Ἀμήν. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα: *

Ἦχος Β̅ϩ̅

Ε — | — — — — — — — — — —
λε η σον η μας Κυ ρι ε ε

— — — — — — — — — — + — — — — — — — — — —
λε η σον η μας πα σης γαρ α πο λο

— — — — — — — — — — 6̣ — — — — — — — — — — 3̣
γι ας α πο ρουν τες ταυ την σοι την ι κε

— — — — — — — — — — Δ — — — — — — — — — — 3̣
σι αν ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προ

1̣ — — — — — — — — — — 3̣ — — — — — — — — — — 6̣
σφε ε ρο μεν ε λε η σον η μα ας

* Σημειοῦται ὅτι, τὰ μὲν α' καὶ γ' ἐγράφησαν κατ' ἀπαγγελίαν Θρασυβούλου Στανίτσα, τὸ δὲ β' κατ' ἀπαγγελίαν Δημοσθένους Παῖκοπούλου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι

Κ υ ρι ε ε λε η σον η μας ε πι
 σοι γαρ πε ποι θα μεν μη ορ γι σθης η μιν
 σφο δρα μη δε μνη σθης των α νο μι ων η μων
 αλλ ε πι ι βλε ψον και νυν ως ε ευ
 σπλαγ χνος και λυ τρωσαι η μας εκ των εχ
 θρω ων η μων συ γαρ ει Θε ος η μων
 και η μεις λα ο ος σου παν τες ερ γα
 χει ρων σου και το ο νο μα σου ε πι κε κλη με
 θα α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην ⲁ

Τ ης ευ σπλαγ χνι ι ας την πυ λην α
 νοι ζον η μιν ευ λο γη με νη Θε ο το κε ⲉ
 πι ζον τες εις σε μη α στο χη σω μεν ⲁ
 ρυ σθει η μεν δι α σου των πε ρι στα σε ων ⲉ
 γαρ ει η σω τη ρι α του γε νους των
 Χρι στι α νω ω ω νων

Ἑτέρα * **θέσις:** ευ λο γη με νη Θε ο το κε ⲉ ελ ...

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15 Αὐγούστου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω τροπαρίων, ψάλλονται:

Μετὰ ἀπὸ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς β' Αὐγούστου, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου *Βασίλειον διάδημα*, μετὰ τοῦ ὁμοῦχου Θεοτοκίου *Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*.

Μετὰ ἀπὸ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ε' Αὐγούστου, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Προεορτίων τῆς Μεταμορφώσεως Χριστοῦ τὴν *Μεταμόρφωσιν πανηγυρίζωμεν*, ἅπαξ.

Κατὰ τὴν μεθέορτον περίοδον τῆς Μεταμορφώσεως, καὶ μέχρις τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτῆς *Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*.

Μετὰ ἀπὸ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ιδ' Αὐγούστου, τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Προεορτίων τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου *Λαοὶ προσκιρτήσατε*, ἅπαξ.

Εἰς τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας, ψάλλονται τὰ ἀνωτέρω κατανυκτικὰ τροπάρια *Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε* κ.τ.λ., ἐκτὸς Παρασκευῆς, ὅτε ψάλλονται τὰ Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου *Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, Δόξα Μνήσθητι Κύριε, Καὶ νῦν Μήτηρ ἁγία*.

Ὁ Ἱερεύς

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κ.τ.λ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ὧσιν οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος Πά

Π α αν των προ στα τευ εις α γα θη των κα
 τα φευ γον των εν πι ι στει τη κρα ται α α
 σου χει ρι αλ λην γαρ ουκ ε χο μεν α μαρ τω
 λοι οι προς Θε ον εν κιν δυ νοις και θλι ψε
 σιν α ει με σι τει ει αν οι κα τα καμ πτο
 με νοι υ πο πται σμα α των πολ λων Μη τε ερ του Θε
 ου του υ ψι ι στου ο θεν σοι προσ πι πτω
 μεν ρυ σαι πα σης πε ρι στα σε ως τους δου λους
 σου

Π α αν των θλι βο με νων η χα ρα και α

δι κου με νων προ στα α τις και πε νο με

ε νων τρο φη ξε νων τε πα ρα κλη σις και βα κτη

ρι ι α τυ φλων α σθε νουν των ε πι σκε

φισ κα τα πο νου με ε νων σκε πη και αν τι

λη φισ και ορ φα νω ων βο η θος Μη τε ερ του Θε

ου του υ ψι ι στου συ υ παρ χεις Α χραν

τε σπε ε ευ σον δυ σω που μεν ρυ σα σθαι τους

δου λους σου

Δ ε σποι να προσ δε ξαι αι τας δε η σεις των

δου λων σου και λυ τρωσαι η μας α πο

πα σης α να αγ κης και θλι ψε ως

Τ ην πασαν ελπιδα μου εις σε ανατιθη
 μι ^π Μη τερ του Θεου ^Δ φυλαξον με υπο την
³ ³ σκεπην σου ου ου

Κατά την περίοδον τοῦ 15 Αὐγούστου, εἴθισται νὰ
 ψάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ
 Ἑξαποστειλάρια Ἀπόστολοι ἐκ περάτων (ὄρα σελ. 67 κ.ε.).
 Τοῦτο συνιστᾷ νεωτέραν τάξιν, μὴ τηρουμένην ἐν τῇ
 Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν...

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκαρέως.

Μέλος τῆς Πατριαρχικῆς παραδόσεως κατ' ἀπαγγελίαν τοῦ Ἀρχοντος Πρωτοφάλτου της Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Κωνσταντίνου Πρίγγου. Κατεγράφη καὶ συνεπληρώθη βάσει ἡχογραφήσεων τῶν Ἀρχόντων Πρωτοφαιλτῶν τῆς Μ.Χ.Ε. Ἰακώβου Ναυπλιώτου καὶ Θρασυβούλου Στανίτσα ὑπὸ Ἰωάννου Μπουλμπουτζῆ.

**Μετά τὸν Εὐλογητόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν
σελ. 1-4, ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.**

Ὁ Κανὼν.

Ἄρχεται ὁ α' χορός.

$$^{\circ}\text{H}\chi\sigma\varsigma \quad \lambda_{\pi} \quad \text{di} \quad \text{---}^{\circ}$$

ᾠδὴ α'

η μας

των λυπηρων επαγωγαι χειμαζουσι³ +

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν
τι ι λη ψιν κρα ται αν και προς την σην σκε
πην ο λο ψυ χως ε δρα μον και γο νυ κλι
νω Δε σποι να και θρη νω και στε να α ζω μη
με πα ρι δης τον α θλι ον των Χρι στι
α νων κα τα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

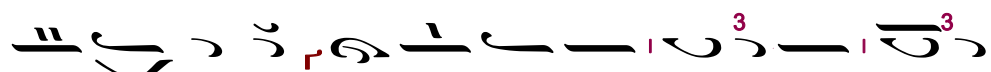
Ο υ σι ω πη σω του βο αν τρα νω τα
 τα τα με γα λει α τα σα ρει μη γαρ συ
 Κο ρη λη παν το τε προ ι στα σο ρι υ περ ε
 μου πρε σβευ ου σα Δ τω Υι ω και Θε ω ω
 σου π τις εκ το σου του με κλυ δω νος ρι και
 δει νων κιν δυ νων ερ ρυ σα το Ὡδή γ' Ὑπεραγία... ρι

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα
 ζω σοι ρι προ φθα σον θερ μη προ στα σι α και
 σην βο η θει αν ρι δος μοι τω δου λω σου Δ τω τα
 πει νω και α θλι ω ρι τω την σην αν τι
 λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως Ὑπεραγία... ρι

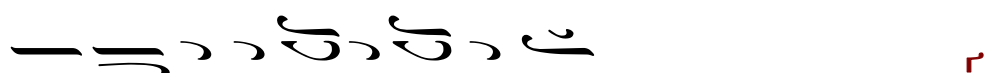
ε θαυ μα στω σας ο ον τως νυν επ ε
 μοι Δε σποι να ρ τας ευ ερ γε σι ας σου
 Κο ρη και τα ε λε η σου ο θεν δο ξα ζω
 σε και α νυ μνω και γε ραι ρω την
 πολ λην και α με τρον κη δε μο νι αν σου Δόξα.

Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρω ων
 Δε σποι να και των λυ πη ρων τρι κυ μι αι
 κα τα πον τι ζου σιν αλ λα προ φθα σα σα
 χει ρα μοι δος βο η θει ας η θερ μη
 αν τι λη ψις και προ στα σι α μου Καὶ νῦν...

α λη θη Θε ο το ο κον ο μο λο

 γω Δε σποι να σε την του θα να του το κρα τος

 ε ξα φα νι σα σαν ως γαρ φυ σι ζω ος εκ

 των δε σμων των του Α δου προς ζω ην α

 νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 10)

Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ... (σελ. 10)

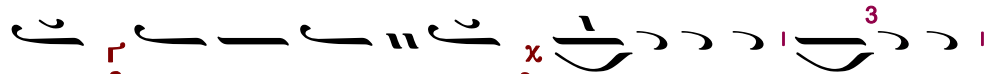
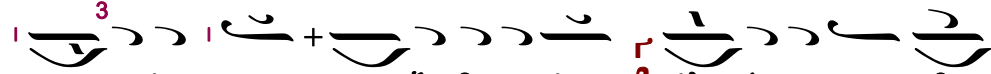
Εἴτα γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων ὑπὸ τοῦ ἱερέως.
Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ Κάθισμα·

Πρεσβεία θερμή... (σελ. 11),

καὶ ἄρχεται ὁ β' χορός τὴν δ' ᾠδήν.

ᾠδὴ δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Κ αι που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη

 ψιν που προσ φυ υ γω που δε και σω θη σωμαι

 τι να θερ μην ε ξω βο η θον θλι ψε σι του βι

ι ου ³π και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος ³ρ
 εις σε μο νην ελ πι ζω ³Δ και θαρ ρω και καυ
 χω μαι ³ρ και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
 με Υπεραγία Θεοτόκε... ρ

Τ ον πο τα μον ³Δ τον γλυ κε ρον του ε λε
 ους σου ³ρ τον πλου σι ι αις δω ρε αις δρο
 σι σαν τα την πα να θλι αν και τα πει νην ³ρ Πα να γνε
 ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και των θλι ψε
 ων ³ρ κα μι νω φλο γι σθει σαν ³Δ με γα λυ νω
 κη ρυτ τω ³ρ και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
 με Δόξα Πατρί... ρ

C ε την α γνην Δ⁹ σε την Παρ θε νον και α σπι
 λον ρ⁷ μο νην φε ε ρω χ⁸ τει χος α προσ μα χη
 τον κα τα φυ γην σκε πην κρα ται αν ρ⁷ ο πλον σω
 τη ρι ι ας π⁹ μη με πα ρι δης τον α σω
 τον ρ⁷ ελ πις α πηλ πι σμε νων Δ⁹ α σθε νων
 συμ μα χι α ρ⁷ θλι βο με νων χα ρα και αν τι

λη ψις

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

ρ⁷

Π ως ε ξει πειν Δ⁹ σου κατ α ξι αν δυ νη σο
 μαι ρ⁷ τους α με ε τρους χ⁸ οι κτιρ μους ω Δε
 σποι να τους την ε μην παν το τε ψυ χην ρ⁷ δει
 νως πυ ρου με ε νην π⁹ ως υ δωρ πε ρι δρο

σι σαν τας ³ αλλ ω της σης προ νοι ας ³ και της

ευ ερ γε σι ας ³ **Ὁ β' χορός:** ης α

φθο νωσαν τος πα ρα πη λαι σα **ᾠδὴ ε'** Ὑπεραγία... ³

Ευ χα ρι στως βο ω σοι ³ και ρε Μη τρο

παρ θε νε και ρε Θε ο νυμ φε ³ και ρε θει α

σκε πη ³ και ρε ³ ο πλον και τει χος α πορ θη

τον ³ και ρε προ στα σι α και βο η

θε ε και σω τη ρι α ³ των εις σε προσ τρε

³ **Ὑπεραγία Θεοτόκε...** χον των εκ πι στε ως ³

Οι μι σουν τες με μα την ³ βε λε μονα

και ξι φει και λαχ κονηυ τρε πι σαν ³ και ε πι ζη

του ³σι ^Δ το πα να ³θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μου ^Γ
 και κα τα βι βα σαι προς γην Α γνη η ε πι
 ζη ³του σιν ^Γ αλλ εκ ³του των προ φθα σα σα σω σον
 με Δόξα Πατρί... ^Γ

Α πο πα σης α να γ κης ^Γ θλι ψε ως και
 νο σου και βλα βησμε λυ τρω σαι ^Γ και τη ση δυ
 να ³μει ^Δ εν τη σκε πησου φυ λα ξον α τρω τον ^Γ
 εκ παν τος κιν δυ νου και εξ εχ θρω ων των
 πο λε μουν των ^Γ και μι σουν των με

Κο ρη πα νυ μνη τε Καί νῦν καὶ ἀεί... ^Γ

Τ ι σοι δω ρον προ σα ξω ^Γ της ευ χα ρι

στι ας ανθ ων περ α πη λαυ σα των
 σων δωρη μα των και της σης α με τρη του χρη στο
 τη τος τοι γαρ ουν δο ξα ζω υ μονο λο
 γω ω και με γα λυ νω 'Ο α' χορός: σου την
 α μετρον προς με συμ παθει αν 'Ωδή στ' Υπεραγία...

Τ α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν την α θλι αν μου ψυ χη ην και καρ δι
 αν και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι Κο
 ρη αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ σι
 τον α πε λα σον ταυ τα μα κραν τη εμ
 πνευ σει της θει ας πρε σβει ας σου Υπεραγία...

Π α ρ α α κλη σιν ³ εν ταις θλι ψε σιν
 οι δα και των νο σων ι α τρο ον σε γι νω σκω ³
 και παν τε λη συν τριμ μον του θα να του ³ και
 πο τα μον της ζω ης α νε ξαν τλη τον ³ και
 παν των των εν συμ φο ραις ³ τα χι νην και ο ξει
 αν αν τι λη ψιν

Δόξα Πατρί...

³

Ο υ κρυ πτω σου τον βυ θον του ε λε ους ³ και
 την βρυ σιν των α πει ει ρων θαυ μα των ³ και την
 πη γην την α εν να ον ον τως ³ της προς ε
 με συμπα θει ας σου Δε σποι να ³ αλλ α πα σιν
 ο μο λο γω ³ και βο ω και κη ρυτ τω και φθεγ γο

μαί

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Γ

Ε κυ υ υ κλω σαν αι του βι ου με
 ζα λαι ωσ περ με λισσαι κη ρι ι ον Παρ θε
 νε και την ε μην κα τα σχουσαι καρ δι
 αν κα τα τι τρω σκουσι βε λει των θλι ψε
 ων αλλ ευ ροι μι σε βο η θον και δι
 ω κτην και ρυ στην πα να χραν τε

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων... (σελ. 17)

Ἄχραντε... (σελ. 17)

Εἵτα γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων ὑπὸ τοῦ ἱερέως.
 Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον·

Προστασία τῶν Χριστιανῶν... (σελ. 18)

καὶ το Προκείμενον·

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου (σελ. 19)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι', 38, καὶ ια', 27.

Τ ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνή δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλήν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; Εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνή φωνήν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα λέγε, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 20 - 26.

Εἶτα ἄρχεται ὁ α' χορὸς τὴν ζ' ᾠδήν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

ᾠδὴ ζ'

Υ
περ α γι α Θε ο το κε

σω σον η μας

Δ

Φ ω ως η τε κου σα Θε ο το κε **Δ** σχο τι
 σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των **ν** φω τα γω
 ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον **Δ** ³ το
 κα θα ρον και α μω ω μον **Δ** ι να πο θω σε
 δο ξα ζω **Ἡ οὕτως:** **Δ** ι να πο θω σε δο ξα
 ζω **Ἡ οὕτως:** **Δ**

Σ κε ε πη γε νου και προ στα σι α **Δ** και
 αν τι λη ψις και καυ χη μα Παρ θε νε **ν** γυ
 μνω θε εν τι μοι νυν α πα σης βο η θει
³ **Δ** α βο η θη των δυ να α μις **Δ** και ελ πις
 α πηλ πι σμε νων **Ἡ οὕτως:** **Δ** και ελ πις α πηλ πι

σμε νων

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι α και

καρ δι α σε και χει λε σι δο ξα ζω α πο

λαυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των

αλλ ω της σης χρη στο τη η τος και α πει ρων

σου θαυ μα των **Ἡ οὕτως:** και α πει ρων σου

θαυ μα των

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α μην ν

Β λε ε φον ι λε ω ομ μα τι σου Δ και ε

πι σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω ν και δει

νω ων συμ φο ρων και βλα βης και κιν δυ νων Δ

και πει ρα σμων με λυ τρω ωσαι Δ 'Ο α' χορός: α

με τρη τω σου ε λε ει Ωδὴ η' Ὑπεραγία Θεοτόκε... Δ

Δ ι α σπλα αγ χνα ε λε ους σου Παρ θε

νε Δ μη πα ρι ι δης σε μνη πον του με νον με σα

α λω λ 3 6 βι ω τι κων κυ μα των ν αλ λα δι

ι δου μοι χει ρα βο η θει ας Δ κα τα πο

νου με ε νω κα κω σε σι του βι ου

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Π ε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α ναγ
 και ευ ρο σα αν με Α γνη και συμ φο ραι
 του βι ι ου και πει ρα σμοι με παν το θεν ε
 κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι ι μοι και
 αν τι λα βου ου μου τη κρα ται α σου σκε πη

Δόξα Πατρί...

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με να
 εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φο ρυ νην και
 εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν και εν

τοῖς κιν δυ νοῖς ρυ στην και προ στα α τιν εν

τοῖς πει ρα τη ρι οῖς

Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

Χαι ρε θρο ο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι

ου ^Δχαι ρε θει α και μαν να δο χε στα μνε ^ν

χαι ρε χρυ ση λυ χνι α λαμ πας α σβε στε ⁶χαι

ρε των παρ θε νων δο ξα και μη τε ρων ^Δ **Ὁ β' χορός:**

ω ρα ι σμα και κλε ος **ᾠδὴ θ'** Ὑπεραγία Θεοτόκε... ^ν

Προς τι να κα τα φυ υ γω αλ λην Α

γνη ^νπου προσ δρα μω λοι πον και σω θη σω μαι

που πο ρευ θω ^Δποι αν δε ε φε ευ ρω κα τα

φυ γην ¹ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ^{Δ 9}ποι αν
 εν ταις θλι ι ψε σι βο η θον ³εις σε
³μο νην ελ ⁴πι ζω ¹εις σε ⁴μο νην καυ ⁴χω μαι ¹
 και ε πι σε θαρ ρων κα τε φυ γον ¹

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Ο υκ ε στιν α ριθ μη η σα σθαι δυ να
 τον ¹με γα λει α τα σα Θε ο νυμ φευ τε
 και τον βυ θον ^{Δ 9}τον α νε ξε ρε ευ νη τον
 ε ξει πειν ³των υ περ νουν θαυ μα των σου ^{Δ 9}
 των τε τε λε σμε ε νων δι η νε κως ³
 τοις πο ο θω σε τι μω σι ⁴και πι στει ¹

προ σκυ νου ου σιν ³ ως α λη θη Θε ου λο

Δόξα Πατρί...

χευ τρι αν

Ε ν υ μνοις ευ χα ρι στοις δο ξο λο γω

και γε ραι ρω το α με τρον ε λε ος και την

πολ λην ^Δ δυ να μιν σου πα α σιν ο μο λο

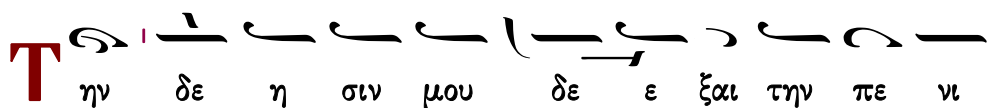
γω ³ και τας ευ ερ γε σι ας σου ^Δ ας υ πε

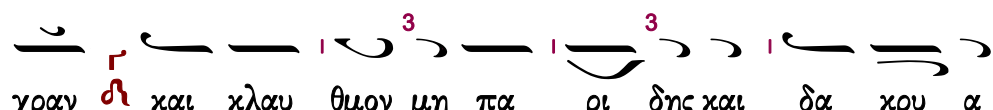
ρε κε ε νω σας εις ε με ³ κη ρυ υτ

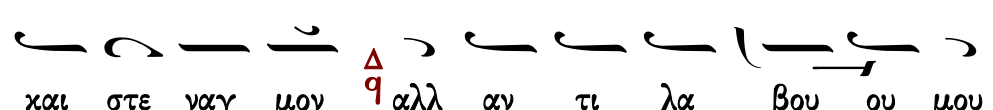
τω με γα λυ νω ⁴ ψυ χη τε και καρ δι ι

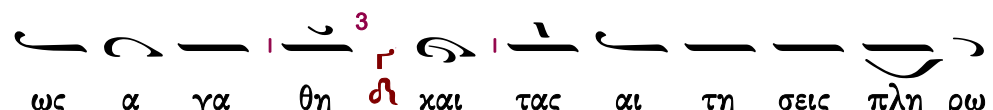
α ³ και λο γι σμω και γλωσ ση παν το τε

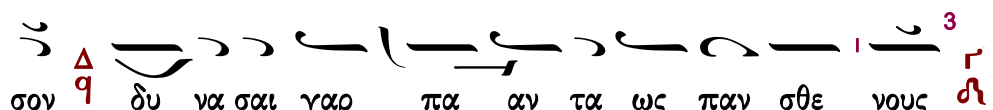
Καὶ νῦν καὶ ἀεί...

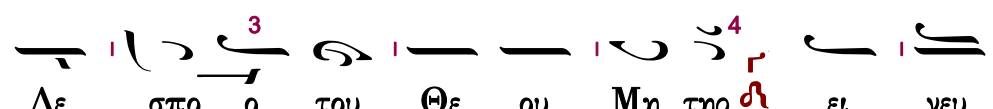

 ην δε η σιν μου δε ε ξαι την πε νι

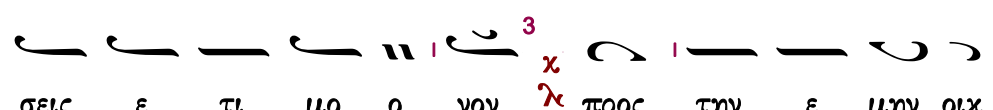

 χραν και κλαυ θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α

 και στε ναγ μον αλλ αν τι λα βου ου μου

 ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω

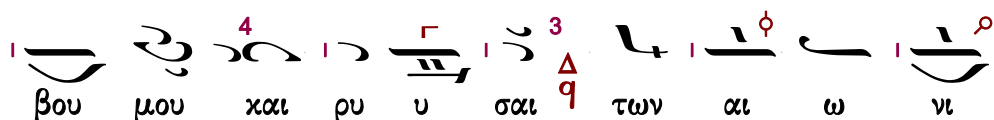

 σον δυ νασαι γαρ πα αν τα ως παν σθε νους

 Δε σπο ο του Θε ου Μη τηρ ει νευ

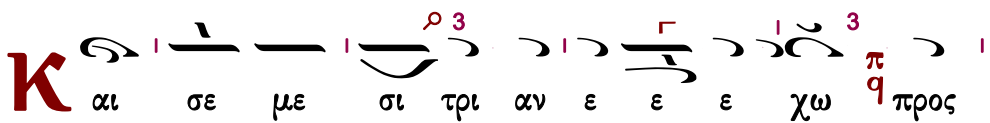
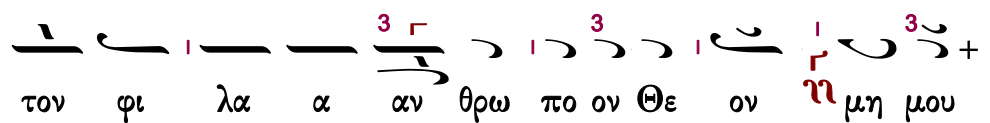
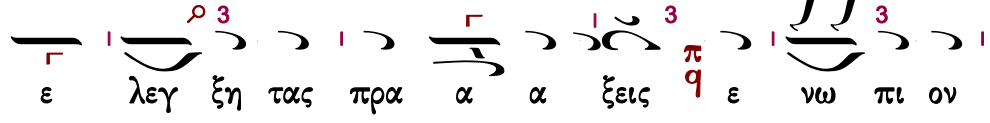

 σεις ε τι μο ο νον προς την ε μην οικ

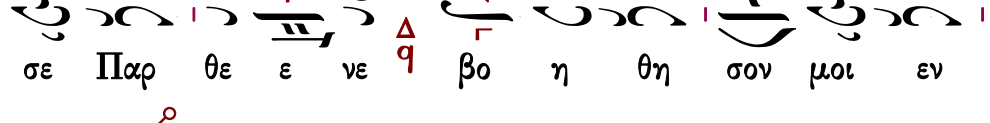

 τραν τα πει νω σιν

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν σελ. 31-48. Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἑξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων», ἀργότερον καὶ γεγωνυτέρα τῇ φωνῇ.

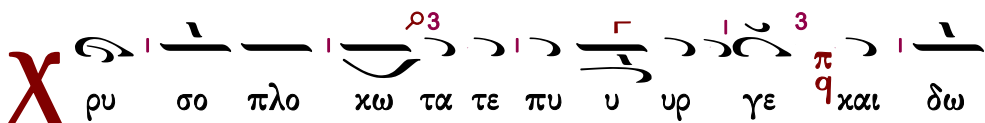
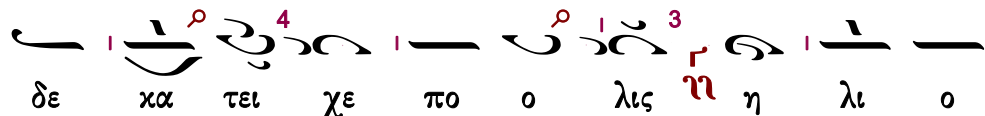

 βου μου και ρυ υ σαι των αι ω νι

 ων βα σα α νων

Κ

 αι σε με σι τρι αν ε ε ε χω προς

 τον φι λα α αν θρω πο ον Θε ον μη μου

 ε λεγ ξη τας πρα α α ξεις ε νω πι ον

 των Αγ γε ε λων πα ρα κα λω

 σε Παρ θε ε νε βο η θη σον μοι εν

 τα α χει

Χ

 ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υρ γε και δω

 δε κα τει χε πο ο λης η λι ο

στα λα κτε θρο ο ο νε ³κα θε δρα του Βα ³σι

λε ε ε ως ²α ³κα τα νο η η τον

θα αυ μα ^Δπως γα λου χεις τον Δε σπο τη η η

ην Τὰ ἀνωτέρω Ἐξαποστειλάρια εἰς μέλος ἀργότερον.

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α τω

ω ω ω ω ων ³συ να θροι σθε εν

τες εν θα α α δε ³Γεθ ση μα νη τω

χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ³ω

* κη δευ σα τε ε μου το σω ω ω μα ³α

και συ ⁴ι ε και Θε ε ε μου ^Δπα ρα

λα βε μου το πνε ευ μα Γη

Ἑτέρα * κη δευ σα τε μου το σω ω μα Γη

και ...

Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε ε ε λω

ω ω ω ω ων των θλι βο με ε ε

ων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα

α α α τι ι ι ι ις Παρ θε νε

Μη η τηρ Κυ ρι ι ι ου αν

τι λα βου μου και ρυ υ σαι των αι ω

νι ων βα σα α νων Γη

Κ αι σε με σι τρι αν ε ε ε ε χω
 ω ω ω ω ω ³π ₉ προς τον φι λα α αν
 θρω πο ον Θε ον ³η μη μου ε λεγ ξη τας πρα
 α α α α ξει ει ει ει ει εις ³π ₉ ε νω πι
 ον των Αγ γε ε ε λων ³η πα ρα κα λω
 σε Παρ θε ε νε ³Δ ₉ βο η θη σον μοι εν
 τα α χει ³η

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υρ γε
 ε ε ε ε ε ³π ₉ και δω δε κα α
 τει χε πο ο ο λισ ³η η λι ο στα λα

κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ^π₉
 κα θε δρα του Βα σι λε ε ε ως ³₉ α
 κα τα νο η η τον θα αυ ^Δ₉ πως γα λου
 χεις τον Δε σπο ο τη η η ην

Τὰ Ἑξαποστειλάρια ταῦτα παρατίθενται ἐν τῷ παραρτήματι καταγεγραμμένα ἀναλυτικῶς, τὰ μὲν συντομότερα εἰς τὴν σελίδαν 73, τὰ δὲ ἀργότερα εἰς τὴν σελίδα 76.

Ὁ Ἱερεὺς Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τὰ Ἐξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων», εἰς τὸ συντομότερον μέλος, ἀναλυτικῶς καταγραφέντα κατὰ σωζομένην ἤχογραφημένην ἐκτέλεσιν τοῦ Θρασυβούλου Στανίτσα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἦχος ᾠ Γα

α — | ³ πο στο λαι εκ πε ρα α α α α

| ³ των ^π συ να θροι σθεν τε ε ες εν

| θα α α δε ³ Γεθ ση μα νη τω χω

| ρι ι ι ι ι ω ³ ^π κη δευ σα τε ε μου ου

| ου ου ου το σω ω ω ω μα ³ ^π και συ Υι

| ε και αι Θε ε ε ³ ^Δ μου ⁴ ^π πα ρα λα βε

| ^π μου ου ου ου ου το πνε ε ε ευ μα

Ο γλυ κά σμος των Αγ γε ε ε ε ε
 λων των θλι βο με ε ε νων η η χα
 ρα Χρι στι α νων η προ στα α α α α
 τες Παρ θε νε ε Μη τη η ηρ Κυ ρι
 ι ι ι ου αν τι λα βου μου ου ου και αι
 ρυ υ υ υ υ σαι των αι ω ω νι ω ω
 ω ω ων βα σα α α α νων

Κ αι σε με σι τρι αν ε ε ε ε ε χω
 προς τον φι λα α αν θρω πο ον Θε ον
 μη μου ε λεγ ξη τας πρα α α α α ξεις
 ε νω πι ον τω ω ω ω ων Αγ γε ε ε ε

λων ³ πα ρα κα λω σε ε ε Παρ
 θε ε ε ε νε ³ βο η θη σον ον
 μοι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υρ γε ³ και
 δω δε ε κα τει ει ει χε πο ο ο
 λισ ³ η λι ο στα λα κτε θρο ο ο ο ο
 νε ³ κα θε δρα του Βα α α σι λε ε ε
 ε ως ³ α κα τα νο η η τον θα α α α αυ
 μα πως γα λου χει εις τον Δε ε σπο την

Τὰ Ἐξαποστειλάρια ταῦτα εἰς ἀργότερον μέλος. Τὰ δύο πρῶτα κατ' ἐκτέλεσιν Ἰακώβου Ναυπλιώτου καὶ Κωνσταντίνου Πρίγγου, τὸ τρίτον κατ' ἐκτέλεσιν Θρασυβούλου Στανίτσα καὶ τὸ τέταρτον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Γα²

Α — | ³ — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 πο στο λοι εκ πε ρα α α α

— — — — — | — — — — — | ³ — — — — — | ^π — — — — — | — — — — —
 α τω ω ω ω ω ω ω ν συ να θροι

— — — — — | ⁴ — — — — — | — — — — — | — — — — — | — — — — —
 σθε εν τε ε ες εν θα α α α δε

— — — — — | ³ — — — — — | ³ — — — — — | — — — — — | — — — — —
 Γεθ ση μα νη τω χω ω ω ρι ι ι

— — — — — | — — — — — | — — — — — | ³ — — — — — | ^π — — — — —
 ι ι ι ω ω ω ω ω ω ω ω κη

— — — — — | — — — — — | ⁴ — — — — — | — — — — — | — — — — —
 δευ σα τε μου το σω ω ω μα και

— — — — — | ³ — — — — — | — — — — — | ⁴ — — — — — | — — — — —
 συ Ὑι υι ε και αι αι Θε ε ε ε ε

— — — — — | ³ — — — — — | — — — — — | — — — — — | ⁴ — — — — —
 μου πα ρα λα βε ε μου ου ου το

πνε ε ε ευ μα

Α

Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε ε ε
 ε ε ε λω ω ω ω ω των θλι
 βο με ε ε νων η χα ρα Χρι στι
 α νων η προ ο ο στα α α α α
 τι ι ι ι ι ι ι ι ις Παρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ι ι ου αν τι
 λα α βου μου ου και ρυ υ υ υ σαι
 των αι ω νι ι ι ων βα σα α α α νων

Κ αι σε με σι τρι αν ε ε ε ε
 ε ε χω ω ω ω ω ω ω ω ω προ ος
 τον φι λα α αν θρω πο ον Θε ον μη η η
 μου ε ε λεγ ξη τας πρα α α α α α α
 ξει ει ει ει ει ει ει εις ε νω πι ον
 τω ω ων Αγ γε ε ε ε λων πα ρα κα
 λω σε ε ε Παρ θε ε ε ε ε νε βο
 η θη σον μοι οι οι εν τα α α α
 χυ

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ
 υ υ υρ γε ε ε ε ε ε ε και
 δω δε ε κα τει ει ει χε πο ο ο
 λισ **δ** η λι ο στα λα κτε θρο ο ο ο
 ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε κα
 θε δρατου Βα α α σι λε ε ε ε ως **δ**
 α κα τα νο η η η τον θα α α αυ
 μα **Δ** πως γα λου χεις τον Δε σπο ο τη η
 η ην

